

uitspraak

RECHTBANK ALKMAAR

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: 07/1622 WOB

Uitspraak van de enkelvoudige kamer

in de zaak van:

eiser,
gemachtigde mr. H. van Drunen,

tegen

De korpsbeheerder van de politieregio Noord-Holland Noord,
verweerder.

Ontstaan en loop van de zaak

Bij email van 15 april 2007 heeft eiser bij verweerder een verzoek ingevolge de Wet openbaarheid van bestuur (WOB) ingediend betrekking hebbend op de afschriften van alle verleende en geweigerde verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, als bedoeld in artikel 28 van de Wet wapens en munitie (WWM), die in het kalenderjaar 2006 zijn afgegeven.

Bij brief van 16 mei 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het feit dat verweerder niet binnen de wettelijke termijn van twee weken na binnenkomst van het verzoek een besluit heeft genomen.

Op 7 juni 2007 heeft eiser aanvullend verzocht om alle documenten die betrekking hebben op de beantwoording van het verzoek van 15 april 2007 en die betrekking hebben op de contacten met andere korpsen over de afhandeling van het verzoek en de coördinatie daarover door het Nederlands politie instituut.

Bij brief van 2 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het feit dat verweerder fictief weigert een beslissing op het bezwaar te nemen.

Bij besluit van 20 juli 2007 (besluit I) heeft verweerder alsnog op eisers verzoek beslist en alsnog gegevens verstrekt.

Bij besluit van 20 juli 2007 (besluit II) heeft verweerder eisers bezwaar gegrond verklaard, voor zover het betrekking heeft op het niet tijdig nemen van een besluit, en ongegrond, voor zover het betrekking heeft op het aanvullende verzoek van eiser gedaan op 7 juni 2007.

Bij brief van 6 augustus heeft eiser beroep in gesteld tegen de besluiten van 20 juli 2007.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting van 25 februari 2008 behandeld. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Namens verweerder is verschenen mr. E.M. Knulst.

De feiten en omstandigheden

1. De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden. Op 15 april 2007 heeft eiser in verband met een onderzoek ten behoeve van een publicatie bij verweerder een WOB-verzoek ingediend ter verkrijging van afschriften van alle verleende en geweigerde verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen als bedoeld in artikel 28 van de WWM die in het kalenderjaar 2006 zijn afgegeven. Daarbij heeft eiser aangegeven dat in deze stukken de naam, het adres en de postcode, alsmede eventueel telefoonnummer en geboortedatum onleesbaar gemaakt kunnen worden. Gegevens als woonplaats, geboortejaar, het aantal wapens en het soort/type wapen zijn voor eisers onderzoek wel van belang. Bij brief van 16 mei 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de weigering een besluit te nemen. Daarop heeft verweerder bij brief van 1 juni 2007 aan eiser verzocht het verzoek, gelet op artikel 3, vierde lid, van de WOB nader te preciseren. Eiser heeft in zijn brief van 7 juni 2007 hierop geantwoord dat hij daartoe bereid is als verweerder hem daarbij behulpzaam is. Volgens eiser heeft verweerder dit nagelaten. Eiser heeft tijdens een telefoongesprek een verzoek gedaan om toezending van afschriften van alle documenten die betrekking hebben op de beantwoording door de Regiopolitie inzake eisers verzoek om informatie van 15 april 2007 en die betrekking hebben op de contacten tussen korpsen onderling over de afhandeling van dit verzoek. Voorts beklagt eiser zich over de gang van zaken. Bij brief van 2 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het feit dat verweerder geen beslissing op het bezwaar heeft genomen. Bij brief van 4 juli 2007 maakt eiser bezwaar tegen het (mondelijke) besluit van verweerder waarmee verweerder het verzoek, zoals door eiser 7 juni 2007 telefonisch is gedaan, heeft geweigerd. Bij besluit I heeft verweerder alsnog beslist op eisers eerste verzoek. Verweerder is aan het verzoek van eiser tegemoet gekomen door aan eiser gegevens te verstrekken, in die zin dat hem een digitaal uittreksel van 152 pagina's uit het geautomatiseerd systeem Verona is verstrekt. Het verstrekken van de gegevens op een andere manier zou volgens verweerder te veel tijd en capaciteit vergen. Van de drie geweigerde verloven heeft verweerder een geanonimiseerde afschrift toegezonden. Bij besluit II heeft verweerder eisers aanvullende verzoek van 7 juni 2007 om de emailberichten tussen de politieregio's omtrent eisers eerste verzoek afgewezen op grond van de in artikel 11, eerste lid, van de WOB genoemde weigeringgrond. Verder heeft verweerder het bezwaar, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op bezwaar, gegrond verklaard en aan eiser kostenvergoeding toegekend die door eiser redelijkerwijs zijn gemaakt in bezwaar.

Primair besluit of beslissing op bezwaar

2. Allereerst dient de rechtbank te beoordelen of besluit II als een beslissing op bezwaar kan worden aangemerkt. Niet in geschil is dat verweerder met besluit I voor het eerst heeft beslist op eisers verzoek van 15 april 2007. Vervolgens kan ook worden vastgesteld dat verweerder met besluit II voor het eerst inhoudelijk in is gegaan op eisers aanvullende verzoek van 7 juni 2007. De rechtbank is van oordeel dat besluit II – voor zover hiermee op het verzoek van 7 juni 2007 is beslist – daarmee eveneens moet worden aangemerkt als primair besluit. Verder kan, noch uit de wijze van totstandkoming, noch uit de inhoud van laatstgenoemd besluit worden opgemaakt dat is beoogd een beslissing te geven op de

bezwaren die eiser heeft tegen het al dan niet verstrekken van de gevraagde gegevens. De rechtbank leidt dit onder andere af aan het feit dat verweerder eiser na besluit I niet in de gelegenheid heeft gesteld zijn bezwaren tegen besluit I kenbaar te maken, dan wel te vragen of dit besluit volledig aan eiser tegemoet komt. Eisers aanvankelijke bezwaren, zoals genoemd in de brief van 16 mei 2006, waren immers enkel gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

Ontvankelijkheid

3. Vervolgens dient de rechtbank te beoordelen of het beroep – naar de rechtbank begrijpt: tegen de besluiten I en II – ontvankelijk is.

4. Artikel 6:20, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient aldus worden uitgelegd, dat ingeval een beroep bij de rechtbank aanhangig is tegen een fictieve weigering te beslissen op een bezwaar, dat beroep wordt geacht mede te zijn gericht tegen een hangende beroep alsnog genomen reële beslissing op bezwaar. Indien echter hangende het beroep tegen een fictieve weigering te besluiten, alsnog een eerste reële beslissing op een aanvraag wordt genomen, kan het bij de rechtbank aanhangige beroep niet mede geacht worden te zijn gericht tegen die beslissing. Ingevolge artikel 7:1, eerste lid, aanhef onder a, van de Awb dient degene aan wie het recht is toegekend tegen een besluit beroep op een administratieve rechter in te stellen, alvorens beroep in te stellen tegen dat besluit bezwaar te maken, tenzij het besluit op bezwaar of in administratief beroep is genomen.

5. Gelet op hierboven vermelde feiten en omstandigheden in deze zaak, waarin hangende het beroep tegen de fictieve weigering, voor het eerst op 20 juli 2007 een inhoudelijke beslissing op het WOB verzoek wordt genomen, ziet de rechtbank zich genoodzaakt te overwegen dat eiser, gelet op de hiervoor genoemde artikelen van de Awb, tegen besluiten I en II eerst bezwaar zal moeten maken bij verweerder, voordat beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank. Steun voor deze overweging vindt de rechtbank in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 februari 2002, gepubliceerd op rechtspraak.nl onder LJ-nummer AE1841.

6. Het beroep van eiser is in zoverre dan ook niet-ontvankelijk en het beroepschrift moet overeenkomstig het bepaalde in artikel 6:15 van de Awb worden doorgezonden naar verweerder om als bezwaarschrift te worden behandeld. Aan de - overigens ter zitting ingetrokken - beroepsgrond dat verweerder heeft nagelaten de voorgeschreven hoorzitting te houden kan tevens gevolg worden gegeven.

Ten overvloede

7. Ten overvloede merkt de rechtbank het volgende op. Bij besluit I heeft verweerder voldaan aan het verzoek om informatie middels het verstrekken van een Excel-lijst uit het landelijke vergunningen modulesysteem "Verona" met daarop een overzicht van de in 2006 afgegeven verloven, regio, inclusief vergunningnummer, geboortjaar, woonplaats, aantal wapens, wapensoort en wapentype. Van een drietal geweigerde verloven heeft eiser een kopie van de beschikkingen ontvangen, waarbij de persoonsgegevens onleesbaar zijn gemaakt. Geschil bestaat over de vraag of verweerder kan volstaan met het verstrekken van de gegevens zoals weergegeven op deze Excel-lijst. De rechtbank constateert dat er discrepantie bestaat tussen een aantal gegevens dat wel in het verlof staat vermeld en dat niet in de computeruitdraai is opgegeven, zoals het wapennummer, -nummer, -kaliber en datum

van afgifte. Aldus heeft het verstrekken van gegevens in een andere vorm dan door eiser gewenst tot gevolg gehad dat gegevens die gevraagd werden niet zijn verstrekt. Verweerder zal in de te nemen beslissing op bezwaar aannemelijk moeten maken dat zich een uitzonderingsgrond of beperking als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de WOB voordoet. Daarbij merkt de rechtbank op dat de door verweerder ter zitting aangevoerde onevenredige werklast geen uitzonderingsgrond of beperking als bedoeld in voornoemde artikelen oplevert.

8. Ten aanzien van het door eiser gedane aanvullende verzoek om verstrekking van de emailberichten tussen de politieregio's omtrent eisers eerste verzoek kan de rechtbank zich thans niet uitlaten, aangezien de inhoud hiervan de rechtbank niet bekend is.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep tegen beide besluiten van 20 juli 2007 niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan op 7 april 2008 door mr. J. Blokland, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S.L. Mercker, griffier.

griffier

rechter

Tegen deze uitspraak kunnen belanghebbenden - in elk geval de eisende partij - en verweerder hoger beroep instellen. Hoger beroep wordt ingesteld door binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een brief (beroepschrift) en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschrift verzonden op 17 APR. 2008

